

Рудянин Іван

кандидат історичних наук, доцент.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

rudyanini@i.ua

Європейська інтеграція України: сучасний стан та перспективи.

Розвиток будь-якої держави передбачає покращення якості життя її мешканців, удосконалення особистості, підвищення рівня генофонду, у т.ч. за рахунок стимулювання здорового способу життя, збереження навколишнього природного середовища та багато інших важливих речей, які формують рівень популярності, як окремої, так і групи розвинених країн. Прикладом у зазначеному плані можуть слугувати провідні держави ЄС, рівень соціального забезпечення населення в яких, умов життя та праці відповідають основним міжнародним вимогам. Цілком природним є бажання українського суспільства інтегруватись в європейське розвинене середовище з метою покращення свого добробуту, стимулювання власного зростання і процвітання в науковому, культурному, духовному, спортивному і в інших напрямках розвитку держави, незважаючи на нинішні труднощі, в яких перебуває наша країна у взаємовідносинах з Російською Федерацією.

На сьогоднішній день стратегічною лінією зовнішньої політики України є європейська інтеграція, яка була сформована на основі укладеної у 2014 році Угоди про асоціацію. Водночас, в умовах нового безпекового середовища на європейському і євроатлантичному просторах, сформованого на тлі нинішньої російської агресії, основними завданнями зовнішньої політики України є захист суверенітету та територіальної цілісності країни, зміцнення її обороноздатності і забезпечення гідного місця в систем міжнародно-правових відносин. Ключовим національним інтересом України у сфері зовнішньополітичної діяльності є розвиток та подальше поглиблення відносин з Європейським Союзом (ЄС) з перспективою входження нашої держави до європейської спільноти, як повноцінного члена організації.

Відповідно до Коаліційної угоди, укладеної учасниками коаліції депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної ради України, відновлення політичного курсу на інтеграцію до Європейського суспільно-політичного простору та набуття членства в ЄС є однією із стратегічних цілей зовнішньої та внутрішньої політики України. Для України поглиблене стратегічне партнерство з європейськими інституціями є невід'ємною складовою євроінтеграційного курсу, оскільки якісно доповнює процес нинішніх внутрішньодержавних перетворень у контексті імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони,

та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII, в рамках реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5. Зазначені документи охоплюють основні напрями, серед яких, зокрема, оновлення влади та антикорупційна реформа; судова реформа; реформа правоохоронної системи; децентралізація та реформа державного управління; податкова реформа; дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони тощо. Проведення зазначених трансформацій в українському суспільстві дасть можливість зробити процес інтеграції України в європейський простір комплексним, всеохоплюючим та дієвим. Важливим критерієм в ефективному впровадженню реформ в державі є розуміння населення країни в необхідності їхнього проведення, насамперед для підвищення якості життя громадянського суспільства в Україні. З цією метою українське керівництво реалізує програми щодо популяризації ЄС в Україні, здійснює заходи з посилення контактів між українським суспільством та європейською громадськістю в науковому, культурному, економічному, військово-політичному напрямках та в інших важливих сферах життєдіяльності будь-якого суб'єкту міжнародних відносин. Усі реформи в Україні проводяться з максимально широким залученням інститутів громадянського суспільства. Окремі механізми удосконалення керівництва і функціонування держави чинна влада запозичила в іноземних партнерів, які мають позитивний досвід в реформуванні країни. Серед таких, доцільно назвати реформаторські нововведення Польщі, Литви, Латвії, Грузії та інших держав, більшість з яких є повноправними членами ЄС.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1678-18>
2. Проблеми та перспективи інтеграції України до ЄС [Електронний ресурс] // . – Режим доступу : http://www.razumkov.org.ua/ukr/journal_pos.php?y=2000&cat=9&pos=26
3. Грузія, Молдова, Україна: складний шлях до європейської інтеграції [Електронний ресурс] – Режим доступу :
4. Проблеми та перспективи Європейської інтеграції України [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/IMV/article/viewFile/5915/6665>

Summary

The article considers the prospects for Ukraine's entry into the European Union. Highlighted the key areas of government business, are subject to reform. Indicated, how important is understanding by the population in needing of reforms that will facilitate the integration of Ukraine into the European space.